

Dã Ngoại ở Monterey

Bữa nhớ bữa, mở phôn ra lần kiểm
đám thời gian chạy loạn xạ rối mù
hoa dĩ-vãng (nở, tàn) thêm lấp liếm
rậm đôi bờ lau sậy hóa hoang-vu

leo lên núi ngỡ rằng xông ra trận
từng cây cao chằng chịt níu dây leo
lá mừng rỡ chỉ dấu chân cằn mẫn
mờ chi mô - âm vọng dội suối đèo

bữa nhớ bữa, cảm phôn mà ái-ngại
biết số nào để gọi nói vài câu
én lỏi hện, én lòng-vòng trĩ nải
nhuộm tóc đen, ngồi đợi tới bạc đầu

leo lên núi mót mấy mùa tuổi trẻ
vất rùng vui rủ mòng muối ghé thăm
bầy ma độc cũng hòa theo ăn ké
xác xơ rơ hồn hết chỗ dựa nằm

bữa nhớ bữa, cảm phôn lên thăm nghĩ
người năm nao, còn quanh quần đâu đây
hình “đại-diện”, hình nào cũng tuyệt-mỹ
bậu có về cho rạng-rỡ như ngày...

leo lên núi vạch lá tìm công-sự
mưa thời gian đất máu thấm trở hoa
loài hoa đại lộ-ngỡ trên đất dữ
trệt hai vai, quảy nửa bóng chiều tà

bữa nhớ bữa, cảm phôn lên để xuống
chờ chuông reo nơi phía bữa dội về
thật tội-nghiệp, nghĩ thôi đà luống-cuống
đang khôn-ngoan thoáng chốc hóa u mê

đi xuống núi, tưởng quay lui hậu cứ
buổi “hiking” tở tưởng buổi quân hành
(chưa giang-hồ có chi ra cô lữ
chưa buồn ngủ, độ đường gặp chiếu manh)

chừ chẳng lẽ mần bài thơ gởi bữa
phôn trên tay, răng phải rặn thơ tình
đang an-lạc tê thân vòng thảo-khẩu
bậu chân trời có thấy ánh bình-minh.

Trang Y Hạ
Monterey, Bắc Tiểu bang California, Hoa Kỳ.